

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo et interessant forslag. Jeg må indrømme, at jeg, da jeg havde læst det, læste det én gang til, og så læste jeg det endnu en gang.

Jeg læste det ikke alene som politiker, jeg læste det også som far til et par børn, hvor den ene går i børnehaveklasse, og den anden går i 2. klasse.

De er raske og friske og frække børn ligesom de fleste andre. Og jeg vidste ikke, om jeg skulle le eller græde. Men det er jo ikke særlig skægt at græde, så jeg lo. Og jeg har leet lige siden. Det må jeg indrømme.

Hvis jeg skulle være negativ, det ligger ikke til mig, men lige starte kort med det, så må jeg sige: Det er et vammelt forslag. Jeg synes, man sylter børn og unge ind i floskelord ud over alle grænser.

Hvis jeg skulle være positiv, og det kan jeg bedre lide, så vil jeg sige, at SF's forslag her er noget med de vildtvoksende gode viljer, men tolt urealistisk og ikke et hak interessant for piger eller drenge på 6, 8 eller 10 år. For der er jeg meget enig med nogle af de tidligere ordførere i, at børn skal have lov til at være børn, og forældre og voksne og politikere, også folketingspolitikere, skal være villige til at tage et ansvar og sikre det, der er godt for deres og for andres børn, og det lægger det her forslag bestemt ikke op til.

Jeg tror, at vi, der har børn eller kender noget til børn, men det kunne også være børnebørn, godt ved, at der er mange børn, der synes, at Harry Potter-bøgerne er spændende, og -filmene er spændende, og dem vil de godt se. Jeg tror også, der er mange børn, der har oplevet, at der inden for de sidste 14 dage er kommet en ny og spændende film, der hedder »Drengen, der gjorde det umulige«, nemlig om den lille eskimodreng, der bliver bortført af en bjørn, og så bliver han opdraget af isbjørnene oppe i Grønland.

Og se, jeg går faktisk og overvejer meget seriøst, hvilken af de to film mine to piger skal ned og se i den kommende weekend, og det skulle så være en overraskelse, som deres far giver dem. De er gode begge to.

Men det må jeg ikke, hvis det her forslag bliver vedtaget, for inden jeg afgør, hvilken af de to film det skal være, skal jeg sikre mig, at mine piger er blevet inddraget i samtlige beslutninger, der har betydning for dem, og det har altså ganske stor betydning for dem, om det er den ene eller den anden film.

Jeg skal også huske – næste gang jeg skal snakke på, om jeg skal gå i Eksperimentariet eller

i Middelaldercentret i Nykøbing Falster – at jeg ikke må træffe den beslutning, eller at deres bedsteforældre eller deres gudmødre eller andre ikke må træffe beslutningen, før børnene har været inddraget og har deltaget i selve beslutningsprocessen.

Det bliver ikke sjovt at være barn, for man kan aldrig blive overrasket mere og aldrig opleve noget spændende. Der står også i forslaget, at hver eneste gang man ude i kommunen – Næstved Kommune – overvejer at lave om på infrastrukturen, og det gør man ret tit, hvad enten det er cykelstier eller sportshaller eller veje og omlægninger, skal samtlige børn og unge i kommunen inddrages i beslutningsfasen.

Jeg synes, det er synd for de 6-, 8- eller 10-årige, og jeg har faktisk stor tiltro til, at deres forældre og deres bedsteforældre og de byrådsmedlemmer, som også har børn, og de ministre, som har børn, kan klare det. Jeg ville også synes, det ville være synd for børnene nede på Lille Næstved Skole i Næstved eller Vor Frue Skole, at når man diskuterer, hvordan rengøringen bedst og mest hensigtsmæssigt tilrettelægges, så skulle også børnene i 1., 2., og 3. klasse give deres besyv med.

Lad børn være børn, og lad os andre tage ansvar. Det er min bemærkning.

Kl. 17.50

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg er altså helt ked af det, når jeg på Det Radikale Venstres vegne skal sige, hvad jeg mener om det her beslutningsforslag. For helt ærligt, SF, det kan I ikke mene.

Jeg har også ligesom de øvrige ordførere læst det igennem flere gange, og jeg synes, det er synd og skam, at man har blandet så mange ting sammen. Beslutningsforslag nr. B 72 vil simpelt hen for meget.

Det havde været mere passende, om man havde indskrænket sig til at opfordre til, at børn blev inddraget i så mange beslutninger, der vedrører dem, som muligt, og at man implementerede børnekonventionen i dansk ret. Så ville vi fra radikal side havde sagt: Det er godt, og det er fornuftigt at tage børnenes vilkår alvorligt på den måde. Men når man også begynder at tale om, at det skal være en ret for børnene at have uforurenedede fødevarer, ren luft, ren jord, giftfri bolig, jamen hvordan i alverden forestiller SF sig, at nogen som helst regering hverken her eller i verden kan sikre børn det?